

Sijtze O. Los (1803-1882). Deze is in 1841 predikant van de gemeente van Koudum, Workum en Hindeloopen, en in september komt hij weer naar Rotterdam om daar predikant te worden.

Interne ontwikkelingen

'Bij al de toenemende grootheid, (is) de liefde wel veel verkoud', zo schrijft Willem van Harten aan Helenius de Cock, als hij terugziet op de eerste jaren van de Afscheiding te Rotterdam. Blijkbaar had hij toen een band en een ijver in de gemeente ervaren, die er in 1872, toen hij de brief schreef, niet meer was. Het zou interessant zijn dit na te gaan, maar bij de beschrijving van de beginjaren van de Rotterdamse Afscheiding moet de interne situatie van de gemeente de grote leemte blijven.

Het was voor mij een tegenvaller te bemerken dat de notulen uit de eerste negen jaar van het bestaan van de gemeente, niet meer te raadplegen waren. Ze zijn namelijk door ouderling Van Hees meegenomen naar Amerika, toen hij als volgeling van ds. Scholte daarheen vertrok³³). Wel is het zo dat van veel vergaderingen in die tijd de notulen niet of zeer onvolledig werden bijgehouden³⁴), en dat Van Harten spreekt over 'gebrekkige notulen', maar toch houdt het niet-geraadpleegde een veelbelovende bekoring.

Om iets meer te weten te komen over het interne leven van de gemeente kunnen we alleen terecht bij het 'Lidmatenregister van de Christelijke Afscheidene Gemeente te Rotterdam'. Hierin zijn vermeld de namen van de leden, wanneer en hoe ze tot de gemeente kwamen en vertrokken, en bij sommigen nog wat aanmerkingen³⁵).

Als we ten eerste naar de ambtsdragers van het eerste uur kijken, komt meteen een moeilijkheid van de jonge gemeente voor de dag. Als ouderlingen worden op 19 november 1835 gekozen Gerrit van Akkeren en Nicolaas van de Coevering³⁶). In het jaar 1837 wordt Van Akkeren ontzet uit zijn ambt wegens nalatigheid, evenals Willem (de) Koning, een van de diakenen. Dit lijkt me een nogal straffe maatregel; hoewel de nalatigheid mij verder niet bekend is, zal die toch vrij ernstig geweest zijn. De spanning binnen de gemeente is waarschijnlijk navenant geweest. Het houdt echter geen definitieve verwijdering in: op 31 januari 1839 wordt Van Akkeren weer gekozen tot ouderling. Onder zijn naam gaan dan ook de verzoeken om erkenning van de gemeente naar de koning, wat dus waarschijnlijk wil zeggen